

13.2. De verzoekende partij betoogt in het verzoekschrift dat op basis van artikel 42, lid 5, b), van richtlijn 2004/18/EG een lidstaat kan eisen dat artikel 5 van richtlijn 1999/93/EG in acht wordt genomen, en dat lid 2 van artikel 5 nu net bepaalt dat een elektronische handtekening geen rechtsgeldigheid mag worden ontzegd op grond van het feit dat zij niet is gesteund op een gekwalificeerd certificaat.

Deze stelling van de verzoekende partij, ontwikkeld op het niveau van de richtlijnen, lijkt op het eerste gezicht echter te berusten op een onjuiste lezing van artikel 5 van richtlijn 1999/93/EG en artikel 42, lid 5, b), van richtlijn 2004/18/EG. Laatstgenoemde bepaling luidt immers als volgt:

“de lidstaten kunnen met inachtneming van artikel 5 van Richtlijn 1999/93/EG eisen dat bij elektronische inschrijvingen gebruik wordt gemaakt van een geavanceerde elektronische handtekening die voldoet aan lid 1 van dat artikel”.

In dergelijk geval lijkt lid 2 van artikel 5 van richtlijn 1999/93/EG niet van toepassing en lijkt er dus geen schending van dit artikel 5.

13.3. Het middel is niet ernstig.

D. Vierde middel

Uiteenzetting

14. De verzoekende partij voert de schending aan van “artikel 81[*quater*], § 1, 1° van het Koninklijk Besluit van 8 januari 1996 betreffende de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten en de concessies voor openbare werken, en van het gelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel alsmede de algemene beginselen van behoorlijk bestuur”.

De verzoekende partij betoogt dat de in het middel ingeroepen bepaling en beginselen werden geschonden:

“Doordat de offertes van de overige uitsluitend Belgische inschrijvers formeel

regelmatig worden bevonden Terwijl de elektronische handtekeningen van de personen die namens de Belgische inschrijvers de offerte ondertekenden niet gesteund zijn op een gekwalificeerd certificaat.”

In de toelichting bij het middel zet de verzoekende partij uiteen dat de certificaten die opgeslagen zijn op een Belgisch *eID* niet beschouwd kunnen worden als een “gekwalificeerd certificaat” nu de Belgische Staat niet beschouwd kan worden als een geldig certificatie-dienstverlener. De elektronische ondertekening van de offertes met een Belgisch *eID* is dan ook evenmin geldig. Alle overige offertes waren aldus evenzeer onregelmatig als deze van de verzoekende partij.

Beoordeling

15. De verzoekende partij ondersteunt haar betoog door te verwijzen naar de online-encyclopedie *Wikipedia*, waaruit volgens haar blijkt dat de *eID* “een chip bevat waarop 2 PKI certificaten van de gebruiker voorkomen voor twee RSA sleutelparen, zijnde een RSA sleutelpaar voor authenticatie (bewijs van identiteit door middel van een elektronische handtekening) en een RSA sleutelpaar voor wettelijk geldende handtekening”.

Hiermee toont de verzoekende partij niet met de op het eerste gezicht vereiste ernst aan dat de Belgische Staat niet zelf of via Certipost (of Bpost) die luidens de nota van de verwerende partij daartoe een overheidsopdracht werd gegund, kan optreden als certificatedienstverlener, noch dat de PKI-certificaten niet zouden voldoen aan het vereiste van een gekwalificeerd certificaat. Deze stelling wordt in het verzoekschrift enkel gestaafd door verwijzing naar een door elke gebruiker op elk ogenblik wijzigbare online encyclopedie. Dergelijke adstructie van het middel lijkt niet van aard om de wezenlijk technische en bijzonder principiële grief die de verzoekende partij hier aanbrengt afdoende te schragen.

Het middel is niet ernstig.

VIII. Besluit

16. Geen van de middelen is ernstig gebleken. De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid dient dan ook te worden verworpen.

BESLISSING

1. Het verzoek van de nv Start People tot tussenkomst in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

2. De Raad van State verworpt de vordering.

[...]

ELEKTRONISCHE OFFERTES ONDERTEKEND MET EID

In dit arrest aanvaardt de Raad van State dat de Belgische *eID* kan gebruikt worden voor de elektronische ondertekening van offertes. De Raad van State ziet ook geen discriminatie in het feit dat buitenlandse inschrijvers niet met hun identiteitskaart kunnen inschrijven en hiervoor een gekwalificeerd certificaat nodig hebben. Te benadrukken is wel dat deze uitspraak werd gevelld in het kader van een procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid. Dit betekent dat een onderzoek ten gronde alsnog tot een ander besluit kan leiden, maar de eerste klip voor de Belgische *eID*-handtekeningen bij overheidsopdrachten is alvast genomen.

Frederik Vandendriessche